

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

ווערטער וואס ברעכן שטיינער

ברען אין די אלע זאכן. אָבער פון די בחינות האָבן זיי זיך אינגאנצן אויסגעלאכט, פֿאילו ס'עקזיסטירט בכלל נישט אזא זאך.

אין טאג האט רבי שמואל, איינער פון די חשובי לומדי הכולל, געזען חזק"ו ווי ער דרייט זיך ארום לאנגווייליג אין "היכל התורה". ער האט אנגעהויבן מיט אים א פריינטליכע שמועס און אים געפרעגט: "חזקי, וואס פלאנסטו צו טון וועגן די בחינה אין ישיבה קטנה?" חזקי איז נישט געווארן פארלוירן און האט גלייך געענטפערט: "איך וועל זיך שוין אן עצה געבן אינאיינעם מיט מיינע חברים; זיי זאגן אז מ'דארף נישט מורא האבן..."

"מיינסטו טאקע אז זיי קענען דיר העלפן?" האט רבי שמואל זיך געוואונדערט. "זיי שטייען דאך פאר די זעלבע בחינה ווי דיר, און אויף זיי קוקט מען דאך אויף מיט זיבן אויגן. זיי האבן דיר גארנישט וואס צו צוגעבן. היט דיה! הער דיה נישט צו צו זיי! וויסן זאלסטו: דער טאג וועט קומען ווען דו וועסט מוזן דורכגיין די בחינה, און אויב דו וועסט נישט זיין גרייט, אויב דו וועסט נישט קענען דעם חומר און נישט לערנען מיט די נויטיגע ערנסטקייט, וועסטו האבן א ביטערן דורכפאל! דו וועסט מוזן זוכן א שוואכערע ישיבה וואס וועט דיר אפטר מסכים זיין אנצונעמען." חזקי האט געענטפערט: "אָבער וואס קען איך טון? איך בין דאך א חלק פון די קבוצה, און אויב איך וועל אנהייבן לערנען ערנסט, וועלן מיר אלע מיינע חברים אויסלאכן..."

ווען רבי שמואל האט דאס געהערט האט ער זיך געפרייזט, ווייל ער האט פארשטאנען אז זיינע ווערטער הייבן אן אריינצודרינגען אין חזק"ס הארץ. ער האט געוויסט אז ער מוז ווייטער רעדן מיט אים און אים מחזק זיין אז ער זאל זיך חבר'ן מיט ערליכע און וואילע חברים, פונקט ווי דער בעל תפילה האט געפונען א נחמה ווען דער שומר האט אים געזאגט אז ער איז אליין קעגן די גאנצע וועלט, פארשטייענדיג אז זיינע רייד האבן אנגעהויבן אריינצוגיין אין זיין הארץ.

מיר האבן געזען אין די מעשה די געוואלדיגער פחד וואס די עשירים האבן געהאט פונעם גיבור וואס האט איינגענומען מעכטיגע לענדער. זייערע סוחרים האבן זיי געגעבן אן עצה אז מ'זאל שיקן נאך הילף צו א לאנד וואס באשטייט בלויז פון אפגעטער.

אינצווישן איז דער בעל תפילה צוגעגאנגען און גערעדט צום הארץ פון איינעם פון די שומרים, און אים מסביר געווען אז ס'איז גארנישט דא צו טון אויף דער וועלט נאר צו דינען דעם באשעפער און דאווענען פאר אים. דער בעל תפילה האט אים געפרעגט: "וואס פלאנט איר צו טון קעגן דעם גיבור?" האט דער שומר געענטפערט אז זיי ווילן שיקן הילף צו א לאנד וואס באשטייט בלויז פון אפגעטער. ווען דער בעל תפילה האט דאס געהערט, האט ער זיך אויסגעלאכט און געזאגט: "דאס איז אלעס גרויסע נארישקייטן, ווייל אפילו די מענטשן פון יענעם לאנד זענען אויך סך הכל בשור ודם. ס'איז נאר דא אין איינציגער באשעפער אויף דער וועלט וואס פאר אים אליין איז פאסיג צו דינען..."

דער וועכטער האט זיך בכלל נישט צוגעהערט צו אים, דער בעל תפילה האט אָבער ווייטער גערעדט צו אים, ביז ענדליך האט דער וועכטער געזאגט: "נו, וואס קען איך שוין טון? איך בין דאך נאר איין יחיד, און קעגן מיר זענען דא אויפיל מענטשן אין דעם לאנד..." דאס דאזיגע תשובה האט געגעבן א שטיקל טרייסט פארן בעל תפילה, ווייל ער האט געזען אז זיינע ווערטער האבן עפעס אויפגעטאן און איבערגעלאזט א רושם אויפן הארץ פונעם שומר.

עס איז געווען א גרויסע טומל צווישן די קינדער אין די קהילה. אין צוויי חדשים ארום גייען פארקומען די בחינות אריינצוגיין אין "ישיבה קטנה". קינדער אינאיינעם מיט בר מצוה בחורים האבן געלערנט בלעטער גמרא אויסנווייניג, איבערגע'חזרט מפרטים, און זיך גוט צוגעגרייט פאר די וויכטיגע און גורל'דיגע בחינה.

צווישן די אלע קינדער איז געווען א קבוצה וואס האט אינגאנצן אינגאריט אלעס וואס טוט זיך אפ אין קלאס און אין די גאס. זייער גאנצע שמועס איז נאר געווען איבער טייערע שפילצייגן און זעלטענע טשאטשקעס. זייערע פנימ'ער האבן געשיינט פאר עקסטאז ווען זיי האבן גערעדט פון מענטשן וואס ארבעטן און פארדינען שווערע געלטער "ממש ווי עשירים". יעדער האט געוויסט פון זייער גרויסע בקיאות און

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־תּוֹרָה מִשְׁנֵי־קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה (5)

אַיִז דִּי עֵצָה זַיִי זַיִיעֵר גִּיפְעֵלִין. וואַרִין זַיִי הָאָבִין גִּיגְלִיבֵט. אַז זַיִי וועלִין בְּוֹדָאִי גִיחָאָלפִין ווערן דוֹרֵךְ יַעֲנֵעַר מְדִינָה. וואַרִין זַיִי זַעֲנֵעַן זִיךְ דָּאָרְט אַלְע גָּאָטִין כַּנְּל.

און דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה. הָאָט זִיךְ מְיִשֵׁב גִיווען. עַר וועט נָאךְ אַמָּאל גִיין צו דָּעַר מְדִינָה. טָאָמֵר וועט עַר זַיִי פֿאַרְט אַרױס פֿירִין פֿון זַיִיעֵרע נָאָרִישְׁקִיט.

און עַר אִיז אַהִין גִיגָאָנְעֵן. און עַר אִיז גִיקוֹמֵעַן צו דִי שוֹמְרִים. און עַר הָאָט אַנְגִיחֵיבִין צו שְׁמוֹסִין מִיט אִיין שוֹמֵר. אַזױ ווי זַיִין שְׁטִיגֵעַר אִיז.

הָאָט אִים דָּעַר שוֹמֵר דָּעַרצִיילֵט פֿון דָּעַר גְבוּר. אַז זַיִי הָאָבִין גְרוֹיס פֿחַד פֿאַר אִים. הָאָט אִים דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה גִיפֿרַעגֵט. וואַס הָאָט אִיר בְּדִיעָה צו טָאָן. הָאָט אִים דָּעַר שוֹמֵר דָּעַרצִיילֵט. דִי נָאָךְ הַנְּל. אַז זַיִי ווילִין שְׁיָקִין צו דָּעַר מְדִינָה וואַס זַיִי זַעֲנֵעַן אַלְע גָּאָטִין וְכוּ' כַּנְּל.

הָאָט דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה אִוִּיס אִים זַיִיעֵר גִילאַכְט. און עַר הָאָט צו אִים גִיזאַגֵט. דָּאָס אִיז זַיִיעֵר אַ גְרוֹיס נָאָרִישְׁקִיט. וואַרִין זַיִי זַעֲנֵעַן מַעֲנִטְשֵׁן אַזױ ווי מִיר (דְּהִינֵנוּ דִי מְדִינָה וואַס זַיִי הָאָבִין אַהִין גִיוואָלְט שְׁיָקִין זַיִי זַעֲנֵעַן נָאָר מַעֲנִטְשֵׁן) און אִיר אַלְע מִיט אַיִיעֵרע גָּאָטִין זַעֲנֵעַן אַלְע נָאָר מַעֲנִטְשֵׁן. און סֵע אִיז קִינֵעַר קִיין גָּאָט נִיט.

סֵע מַעַר נִיט פֿאַרהאַנְדִין נָאָר אִיין גָּאָט אַוִּיף דָּעַר וועלֵט. דָּעַר וואַס הָאָט אַלְע

און דָּעַר גְבוּר אִיז אַלְע מָאל גֵעִהנְטֵעַר צו גִיקוֹמֵעַן צו זַיִי. און עַר הָאָט אַנְגִיחֵיבִין צו שְׁיָקִין צו זַיִי זַיִיעֵר גִיבֹרִים. וואַס זַיִי ווילִין. אַזױ ווי זַיִין שְׁטִיגֵעַר אִיז גִיווען כַּנְּל. אִיז אַוִּיף זַיִי גִיווען אַ גְרוֹיסֵע פֿחַד. און זַיִי הָאָבִין נִיט גוואַוסְט וואַס צו טָאָן. הָאָבִין זַיִי דִי סוֹחֵרִים זַיִיעֵרע אִיין עֵצָה גִיגִיבֵן. בְּאִשֵׁר. זַיִי זַעֲנֵעַן גִיווען אִין אַ מְדִינָה. וואַס דִי גָאָנְצֵע מְדִינָה זַעֲנֵעַן אַלְע גָּאָטִין.

און פֿאַרִין מִיט מְלָאָכִים. דְּהִינֵנוּ יַעֲנֵעַ מְדִינָה אִיז דִי גָאָנְצֵע מְדִינָה. פֿון קִלִּין בִּיז גְרוֹיס זַעֲנֵעַן אַלְע ווילֵד גְרוֹיסֵע עֲשִׂירִים זַיִיעֵר.

בִּיז דָּעַר קֵלְענְצֵטֵר פֿון דָּעַר מְדִינָה אִיז אַ גָּאָט (וועדִליג זַיִיעֵר נָאָרִיש פֿאַר פֿירֿטִקִיט. וואַרִין דָּעַר קֵלְענְצֵטֵר פֿון דָּעַר מְדִינָה אִיז אַזױ אִיין עוֹשֵׁר און הָאָט אַזױ פֿיל גֵעֶלְט. וויפֿיל בִּי זַיִי אִיז אִוִּיס גִיזַעֲט אַז מִיט אַזױ פֿיל גֵעֶלְט אִיז מַעַן שׁוֹין אַ גָּאָט כַּנְּל)

און זַיִי פֿאַרִין מִיט מְלָאָכִים. וואַרִין זַיִיעֵרע פֿעַרְד זַעֲנֵעַן צו גִידֵעֶקְט מִיט אַזױ אַ גְרוֹיס עֲשִׂירֹת מִיט גָאָלְד און נָאָךְ אַזױ אַ גִלִּיכִין. וואַס אַ דֵעֶק פֿון אַ פֿעַרְד (פֿון דָּעַר מְדִינָה) טֵרַעפֿט אָן וויפֿיל בִּי זַיִי הָאָט אַ מְלָאָךְ. (דְּהִינֵנוּ מִיט אַזױ פֿיל גֵעֶלְט ווי אַ דֵעֶק פֿון אַ פֿעַרְד טֵרַעפֿט אָן בִּי דָּעַר מְדִינָה. אִיז מַעַן בִּי זַיִי שׁוֹין מִיט אַזױ פֿיל גֵעֶלְט אַ מְלָאָךְ)

נְמַצָּא פֿאַרִין זַיִי מִיט מְלָאָכִים זַיִי שְׁפִאָנֵעַן אִיין דְּרִי פֿאַר מְלָאָכִים און פֿאַרִין מִיט זַיִי. בְּכֵן בַּאֲדָרְפֵט אִיר שְׁיָקִין צו דָּעַר מְדִינָה. און זַיִי וועלִין אִיךְ בְּוֹדָאִי הַעֲלִפִין וואַרִין זַיִי זַעֲנֵעַן זִיךְ אַלְע גָּאָטִין. (אַזױ אִיז אַלְע גִיווען דִי עֵצָה פֿון זַיִיעֵרע סוֹחֵרִים)

בַּאֲשַׁאפִּין. און אים אליין באַדאַרף מען נָאָר צו דינען און צו אים באַדאַרף מען נָאָר מִתְפַּלֵּל זיין און נָאָר דָּאָס איז דער עיקר תְּכַלִּית אויף דער וועלט.

און דעסט גלייכין נאך אזוינע רייד האט אלץ דער בעל תפלה גירעט מיט דעם שומר. און דער שומר האט אלץ ניט צוגעהערט. ווארין סע איז שוין ביי זיי איינגיזעצט גיווען זייערע נארישקייט פון א לאנגע צייט פנ"ל. נאר דער בעל תפלה. האט אבער מיט אים אסאך גיטעניט. ביז צום סוף. האט דער שומר אים גיענפערט. ווייטער וואס קאן איה טאן. איה בין זיך נאר איינער. און דאס האט שוין א פנים עפעס פון איין תשובה. ווארין די רייד וואס דער בעל תפלה האט פרייר גירעט מיט דעם שומר. און די רייד וואס ער האט איצט גירעט. האבין זיי זיך אין איינעם צום הויף גינומען. ביז זיי האבין אים עפעס גירירט. (ווארין די תשובה וואס דער שומר האט גיענפערט. וואס קאן איה טאן וכו'. דאס ווייזט אויס אז די רייד פון דעם בעל תפלה הייבן שוין אן עפעס אביסל אריין צו גיין אים אין הארצין אריין)

און אזוי איז דער בעל תפלה גיגאנגען צום אנדערין שומר. און האט מיט אים אויף גירעט אזוי ווי זיין שטייגער איז פנ"ל און ער האט אים אויף ניט צו גיהערט און צום סוף האט ער אים אויף אזוי גיענפערט פנ"ל. איה בין זיך נאר איינער וכו' פנ"ל. און אזוי אלע שומרים האבין אים גיענפערט די תשובה צום סוף.

דערנאך איז דער בעל תפלה אריין גיגאנגען אין שטאט אריין. און האט אנגיהויבן ווידער מיט זיי צו שמוסין ווי זיין שטייגער איז גיווען. באַשער אז זיי אלע זענען גאר אין טעות זייער.

און דאס געלט איז גאר קיין תכלית ניט נאר דער עיקר תכלית איז אז מען זאל נאר עוסק זיין אין תורה און תפלה וכו'. האבין זיי אים נישט צוגעהערט ווארין זיי זענען שוין אלע זייער גיווען איינגיווארצילט אין דעם געלט פון א לאנגע צייט. און זיי האבין אים דערציילט פון דעם גבור. און אז זיי וילין שיקין צו דער מדינה וואס זיי זענען אלע גאטין וכו' פנ"ל. האט ער אויס זיי אויף גילאכט.

און ער האט זיי גיזאגט. אז דאס איז א נארישקייט. און זיי זענען אלע נאר מענטשן. און זיי וועלין איה גאר ניט קאנען העלפן ווארין איר זענט מענטשן און זיי זענען מענטשן און זיי זענען גאר קיין גאט ניט. נאר איין גאט ברוך הוא איז פארהאנדין וכו'. און מכח דעם גבור.

האט ער זיך אנגירופין (מיט דעם לשון). אויב סע ניט דער גבור (אזוי ווי איינער פארווינדארט זיך. אויב דאס איז ניט דער וואס ער ווייסט) האבין זיי ניט פארשטאנען וואס ער מיינט. און אזוי איז ער גיגאנגען פון איינעם צום אנדערין און האט מיט זיי אלץ אזוי גישמוסט. פנ"ל.

און מכח דעם גבור האט ער צו איטליכן גיזאגט. אויב סע ניט דער גבור וכו' פנ"ל. האבין זיי ניט פארשטאנען זייער רייד. וואס ער מיינט.

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (5)

- א. וואספארא עצה האבן זייערע סוחרים געגעבן פאר זיי?
- אז זיי זאלן אנטלויפן
 - אז זיי זאלן זיך מכניע זיין
 - אז זיי זאלן שיקן שליחים צו די מדינה וואס אלע האבן אזויפיל געלד וואס לויט זייער שיטה זענען זיי אלע גאטין - אז זיי זאלן זיי העלפן
- ב. וואס האט דער שומר פון מדינה של עשירות געזאגט צום בעל תפלה ווען ער איז נאכאמאל געקומען צו זיי?
- אז זיי האבן גארנישט מורא פונעם גבור
 - אז זיי ווילן תשובה טוהן און פארמייעסן געלד
 - אז זיי האבן מורא פונעם גבור און זיי ווילן שיקן שליחים צו די מדינה וואס אלע זענען דארטן (לויט זייער שיטה) גאטין
- ג. וואס האט דער בעל תפלה געענטפערט?
- ער האט אים זייער אויסגעלאכט און געזאגט אז ס'איז א גרויסע נארישקייט אז זיי זענען גאטין
 - ער האט זייער געוויינט און גארנישט געזאגט
 - ער האט זייער געקרעכצעט און איז אוועק געגאנגען
- ד. וואס נאך האט זיי דער בעל תפלה געזאגט?
- עס איז נאר דא איין גאט און דער וועלט
 - אז נאר דעם אייבירשטן דארף מען דינען און צו אים דארף מען דאווענען
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואס האט דער שומר צום סוף געענטפערט?
- וואס קען איך טוהן איך בין דאך נאר איינער
 - וואס קען איך טוהן איך טראכט אנדערש
 - וואס קען איך טוהן איך וויל נישט הערן
- ו. וואס האט דער בעל תפלה פארשטאנען פון די ענטפער?
- אז זיינע ווערטער האבן נאך גארנישט אויפגעטון ביי די מענטשן
 - אז זיינע ווערטער האבן שוין אינגאנצן אויפגעטון ביי די מענטשן
 - אז זיינע ווערטער האבן שוין עפעס אביסל אויפגעטון ביי די מענטשן
- ז. וואס האט זיי דער בעל תפלה געזאגט וועגן דעם גבור?
- אז ער איז נישט אזא גבור
 - אויב איז עס נישט דער גבור !! (אזוויי איינער וואס וואונדערט זיך)
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- איינמאל
 - צוויימאל
 - איך האב געוואלט

טיפער געטראכט

ביי די מעשה וואס מיר האבן געלערנט די וואך וויפל מאל שטייט אז דער בעל תפילה האט זיי אויס גילאכט? און וויפל מאל שטייט אז דער בעל תפילה האט זיי געזאגט "דאס איז זייער א גרויס נארישקייט"?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (4)

וויפל מאל ווערט דערמאנט ביי די מעשה וואס מיר האבן געלערנט די וואך דער ווארט "בעל תפילה"? 14 און וויפל מאל ווערט דערמאנט "בעל תפילה" באהאלטן (דאס מיינט אז עס שטייט וואס דער בעל תפילה האט געטון אן דער ווארט בעל תפילה - נאר מיר פארשטייען אז דאס מיינט דער בעל תפילה)? 23

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופער 'סודות' התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com